

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਸੀਜੀ ਸੂਰੀ, ਜੇ.

ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਕੋਹਲ I- ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਐਸ. ਐਮ. ਟੀ. ਕਿਰਨ ਬਾਲਾ, ਈਟੀਸੀ, -ਜਵਾਬਦਾਰਾ।

ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 32-M ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ।

ਜੁਲਾਈ 26.1 ਅਤੇ 971.

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1908 ਦਾ V) — ਆਰਡਰ V, ਨਿਯਮ 20 ਅਤੇ ਆਰਡਰ IX ਨਿਯਮ 13 — ਸੀਮਾ ਐਕਟ (1963 ਦਾ XXXVI) — ਆਰਟੀਕਲ 123 — ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ — ਕੀ ਆਰਡਰ IX ਨਿਯਮ 13 ਵਿੱਚ "ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਸੇਵਾ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਅਕਤੀ - ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਨਹੀਂ - ਸਾਬਕਾ ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ - *Su I ch* ਵਿਅਕਤੀ - ਕੀ ਨਿਸ਼ਚਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ "ਸੁਵਿਅਕਤੀ ਕਾਰਨ" ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੁਰਘਟਨਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 123 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਦਲੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਐਕਸ- ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਟਰਮੀਨਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਰੋਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗੀ। ਇੱਕ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ IX, ਨਿਯਮ 13 ਵਿੱਚ "ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ V ਦੇ ਨਿਯਮ 20 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਜੋ ਕਿ ਬਦਲੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ 20(2) ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬਦਲਾਅ ਦੇ ਛੱਡਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 123 ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਆਰਟੀਕਲ 123 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ। ਆਰਡਰ IX ਵਿੱਚ *J s 'dely served'* ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਾਈਡ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ 13. ਇੱਕ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਜਾਂ

ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 123 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ 'ਉਚਿਤ ਸੇਵਾ' ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਅਰਥਹੀਣ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਐਕਸ- ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਸ ਢੰਗ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 20(2) ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੇਵਾ। ਇਸਲਈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸਦੀ ਬਦਲੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਉਚਿਤ ਕਾਰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਸ੍ਰੀ ਐਸ. ਐਸ. ਦੀਵਾਨ, ਪਹਿਲੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਮਿਤੀ 20 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1970 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਡੀ.ਐਨ.ਅਗਰਵਾਲ, ਵਕੀਲ ਬੀ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

ਜਗਨ ਨਾਥ ਕੌਸ਼ਲ, ਅਸੋਕ ਭੀਅਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਵੇਂ* ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

(1) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਡਾ. ਕਿਰਨ ਬਾਲਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਤੇ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਛੋੜੇ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 12 ਜੂਨ, 1968 ਨੂੰ ਲੁਧਿਆਣਾ। ਟਾਇਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 28 ਨਵੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ IX ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ 28 ਨਵੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਫਰਮਾਨ, ਪਰ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ 20 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1970 ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ-ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਢੁਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਤੀ ਨੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(2) ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ 11 ਸਤੰਬਰ 1967 ਨੂੰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਹਿੰਦੂ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਸੰਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਓਵਰਸੀਅਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੌਜ਼ ਖਾਸ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਕੈਂਪਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਜਗ੍ਹਾ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ ਕੇ ਮਹਿਰਾ ਉਸੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਸਹਿਕਰਮੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੁਆਰਟਰ ਦੇ ਉਲਟ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਜਗ੍ਹਾ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ. ਸਰਲਾ ਮਹਿਰਾ ਨਿਆਂਇਕ ਵੱਖ ਹੋਣ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਢਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਸੀ। ,

(3) ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਰਫ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਹੌਜ਼ ਖਾਸ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਕੁਆਰਟਰ ਵਿੱਚ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਰਹੇ ਸਨ । ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 'ਆਪਣੇ 30b' ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਕੁਆਰਟਰ ਖਾਲੀ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਰਟੀਆਂ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ ਕੇ ਮਹਿਰਾ ਦੇ ਕੁਆਰਟਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਰਲਾ ਮਹਿਰਾ ਨਾਲ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਪਏ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿ ਉਹ ਵਿਭਚਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ■ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(1)(f) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਆਂਇਕ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ । ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12(1)(c) ਦੇ ਤਹਿਤ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਗਲਤ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਕੇਂਦਰੀ ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਐਸ.ਡੀ.ਓ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਮੰਗਲਿਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਝੂਠੀ ਕੁੰਡਲੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮੂਲੀ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਹੀ ਮੰਨ ਲਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਂ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਛੋੜੇ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਖੁੱਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਫਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ

ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਦੇ ਕਰੀਬ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੋਗ ਸਨ।

(4) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸਹਿ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਵਕੀਲ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੱਕ ਸਾਰੀਆਂ ਸੁਣਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਜੱਜ ਕੋਲ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਦਾ ਵਕੀਲ ਵੀ ਤਬਾਦਲਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਹੁਕਮ, ਵਾਲੀਅਮ 1 ਦੇ ਚੈਪਟਰ 13 ਦੇ ਪੈਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਦਾਇਤਾਂ ਸਨ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਸ ਧਿਰ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਏ ਗਏ ਦਰਦ।

(5) ਸ਼੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਡੈਂਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ 14 ਦਸੰਬਰ, 1967 ਅਤੇ 14 ਫਰਵਰੀ, 1968 ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਰਵਰਾਂ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਤਨੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸੇਵਾ। ਪਿਛਲੀ ਦੱਸੀ ਗਈ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਘਰ ਦੇ ਬਾਹਰਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਚਿਪਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ # ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਸੇਵਾ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ V, ਨਿਯਮ 17 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ। ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਸਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਦੋਵੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਹਿ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਪਤੀ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸਕੇ ਮਹਿਰਾ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੌਜ਼ ਖਾਸ ਵਿੱਚ ਕੁਆਰਟਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਰਲਾ ਮਹਿਰਾ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਇਹ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸਰਵਰਾਂ, ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜੋ ਕਿ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਹਨ, ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਹਿ-ਜਵਾਬਦਾਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸੇ ਪਤੇ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਸਮੇਤ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਈ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਹੌਜ਼ ਖਾਸ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਕੁਆਰਟਰ ਵਿਚ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ।

(6) ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ

ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਖਬਾਰ 'ਤੇਜ' ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ V, ਨਿਯਮ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਦਲੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮਿਤੀ 4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1968 ਦੇ ਇਸ ਪੇਪਰ ਦੇ ਇੱਕ ਅੰਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 12 ਜੂਨ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੱਕ ਕਈ ਸੁਣਵਾਈਆਂ ਲਈ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, 1968. ਇਸ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ, ਯਾਨੀ 28 ਨਵੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(7) ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਤਿਆਰ ਸੰਦਰਭ ਲਈ, ਸੀਹਿਤਾ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਉਪਬੰਧ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ: -

ਕੋਡ

"ਆਰਡਰ V, ਨਿਯਮ 17-

ਜਿੱਥੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਏਜੰਟ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਰਸੀਦ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ
.....
ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੰਮਨ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਬਾਹਰਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਜਾਂ ਘਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਖਾਸ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਲਗਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਭ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ.....

ਆਰਡਰ V, ਨਿਯਮ 19।—

ਜਿੱਥੇ ਨਿਯਮ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਮਨ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ
.....
ਜਾਂ ਤਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਸੰਮਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਗੇ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ।

ਆਰਡਰ V, ਨਿਯਮ 20।—

(1) ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਿੱਥੇ

ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਅਦਾਲਤ ਅਦਾਲਤ-ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਚਿਪਕ ਕੇ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਕੁਝ ਖਾਸ ਹਿੱਸੇ (ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ) 'ਤੇ ਵੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਾਲਾ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ca ਕਾਰੋਬਾਰ 'ਤੇ ਰੋਇਆ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਭ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ।

(2) ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਓਨੀ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 'ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(3) * * * * *

(4) * < *

ਆਰਡਰ IX, ਨਿਯਮ 131—

LIMITATION ACT. 1963.

(The Schedule)

<i>Description of application.</i>	<i>Period of limitation</i>	<i>Time from which period begins to run.</i>
(Article 123)		
“To set aside a decree passed <i>ex parte</i> or to rehear an appeal decreed or heard <i>ex parte</i> .	Thirty days	The date of the decree or where the summons or notice was not duly served when the applicant had knowledge of the decree.
<i>Explanation.</i> For the purpose of this article, substituted service under rule 20 of Order V of the Code of Civil Procedure 1908 shall not be deemed to be due service ”		

ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਮਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ

 ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗੀ।

(8) ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤਜਵੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਪਹਿਲਾ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਮਨ ਆਰਡਰ IX ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ 'ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਪੇਸ਼' ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ 13 ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀਆਂ ਤਰੀਕਾਂ ' ਤੇ ਆਪਣੇ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਢੁੱਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਣਾ ਜਾਂ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਸਰਾ ਇਹ ਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਧਾਰਾ 123 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਚੱਲਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੀ। ਆਖਰੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਆਰਟੀਕਲ 123 ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲੀ ਵਕੀਲ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਉਸਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਦੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਹੈ. ਇਸ ਲਈ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਖਰੀ ਬੇਨਤੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ IX, ਨਿਯਮ 13 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਉੱਚਿਤ ਤੌਰ' ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰ-ਪ੍ਰਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਨਗੇ। ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਧਾਰਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 123 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 1908 ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਨੰ. 5 ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 164 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਵੇਂ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਜਾਂ ਅਪੀਲ, ਆਦਿ, ਪ੍ਰੋਸੈਸ ਸਰਵਰਾਂ ਜਾਂ ਪੋਸਟਮੈਨਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਚੋਰੀ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਫਰਜ਼ੀ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਕਸਰ ਬਦਲੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਆਰਡਰ ਰੁਟੀਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਫਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਵਾਲੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਰਸ. ਨਿਆਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੁਰਘਟਨਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਚੱਲਣ ਲਈ ਸਮਾਪਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਆਰਡਰ IX, ਨਿਯਮ 13 ਵਿੱਚ 'ਨਿਯਤ ਤੌਰ' ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 123 ਅਤੇ ਆਰਡਰ IX, ਨਿਯਮ 13 ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਮਾਮਲਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਦੋ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰਤਾਪੂਰਣ ਨਿਰਮਾਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਝ ਭਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਤੱਥ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਆਰਡਰ V ਦੇ ਨਿਯਮ 20 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਜੋ ਕਿ ਬਦਲੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਬਦਲਾਅ ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਨਿਯਮ 20(2) ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬਦਲਾਅ ਦੇ ਛੱਡਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 123 ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ। ਇੱਕ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਜਾਂ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੂਜੇ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ - ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੇਖ ਜਾਂ ਭਾਗ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਸੇਵਾ' ਜਾਂ 'ਸੇਵਾ' ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ 'ਡਿਊ' ਜਾਂ 'ਡਿਊਲੀ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕੋਡ ਜਾਂ ਲਿੰਡ ਵਿੱਚ

ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਨੂੰ ਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਦੇ ਅਰਥ ਮਿਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਆਰਡਰ IX, ਨਿਯਮ 13 ਵਿੱਚ 'ਨਿਯਤ ਤੌਰ' ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ' ਸ਼ਬਦ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਮ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਅਰਥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਵੈਬਸਟਰਜ਼ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ 'ਡਿਊਟੀ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਯੋਗ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਜਾਂ ਨਿਯਮਤ ਢੰਗ ਨਾਲ। ਬਲੈਕ ਦੇ ਲਾਅ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 'ਵਿਵਹਾਰਕ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੂਪ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਜਾਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ -0 ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ 'ਵਿਵਸਥਿਤ ਰੂਪ' ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਅਰਥਹੀਣ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰੈਸੀਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਸ ਢੰਗ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 20(2) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿੱਜੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੁਣਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਬਾਰੇ ਸਬੂਤ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਇਸ ਲਈ, ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮਰਦ ਵਿਅਰਥਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਭਚਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਉਸੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਉਸਦੇ ਸਹਿ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੂੰ ਕਈ ਸੁਣਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਡੂੰਘਾ ਡੀਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਸੈਕੜੇ ਮੀਲ ਦੂਰ ਸਥਿਤ ਹੈ।

(9) ਜੇਕਰ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਖਾਤਰ ਕੇਵਲ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂ, ਤਾਂ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਇਹ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਸੋਹਨ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਪੂਨਮ ਚੰਦ (1) ਵਿਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸ਼੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੰਬਿਤ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 17 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋੜਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ V ਦੇ ਨਿਯਮ 19 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਚਿਤ ਸੇਵਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਸੇਵਾ 'ਤੇ ਇਕਪਾਸਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਇਸ ਅਧੀਨ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਆਰਟੀਕਲ 123 ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਨਾ ਕਿ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ V, ਨਿਯਮ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਦਲੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

(10) The2]ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ 1 ਉਸਨੂੰ: *ei* ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕੁਝ ਸੰਮਨਾਂ ਤੋਂ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਛੋੜੇ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੀ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਲਗਭਗ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਮਨ ਸਿੱਧੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕਥਿਤ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਵੀ ਆਰਡਰ IX, ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ। 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 17 ਅਕਤੂਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਮਨ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ, - ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਰਵਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ RW 6/1 ਦੀ ਕਾਪੀ। ਉਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ RW 6-1/A 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ। ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਕਾਗਜ਼ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਸਮਾਗਮਾਂ ਦੇ ਆਮ ਦੌਰ ਵਿੱਚ, ਡਾਕ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ 2 ਜਾਂ 3 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਵਰ, ਜੇਕਰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। 28 ਨਵੰਬਰ, 1969 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ ਸੀਮਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਾਅਦ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਕਥਿਤ ਗਿਆਨ ਦੀ ਇਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਮਿਆਦ

ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਡਾਕ ਯਾਤਰਾ ਦੀਆਂ ਤਰੀਕਾਂ ਬਿਹਤਰ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ ਡਾਕ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਡਾਕ ਟਿਕਟਾਂ ਅਤੇ ਕਵਰ ਆਦਿ ਦੀ ਫਰੈਂਕਿੰਗ ਦੀਆਂ ਤਰੀਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਵਰ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਗਜ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਸੌਹਨ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (1) (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਅਸਪਸ਼ਟ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਉਸ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਚਿਪਕਾਏ ਨੋਟਿਸਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਕੇਸ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਬਾਰੇ ਸਾਰੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵੇਰਵੇ ਸਨ। ਇਹ ਵੇਰਵਿਆਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਹਿ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਉਸੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਔਰਤ ਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੈਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀਆਂ ਇੰਨੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਢੁੱਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਸੀ ਜਾਂ ਜੋ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(11) ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 8 ਮਾਰਚ, 1971 ਦੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਰਤੀਆ ਖਰਚੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ

ਡੀਕੇ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਐਚਆਰ ਸੋਢੀ ਜੇ. ਜੇ.

**ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ। ਅਤੇ
ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਪਟਿਆਲਾ, - ਬਿਨੈਕਾਰ**

ਬਨਾਮ

**ਓਰੀਐਂਟਲ ਕਾਰਪੋਟ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਰਜ਼ (ਇੰਡੀਆ)
ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, -ਜਵਾਬਦਾਰ।**

**1S71 ਦਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰਬਰ 21
27 ਜੁਲਾਈ 1971**

**ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI)-ਸੈਕਸ਼ਨ 10(2) (xv)-ਕੰਪਨੀ ਆਪਣਾ
ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲਾਭਅੰਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ**